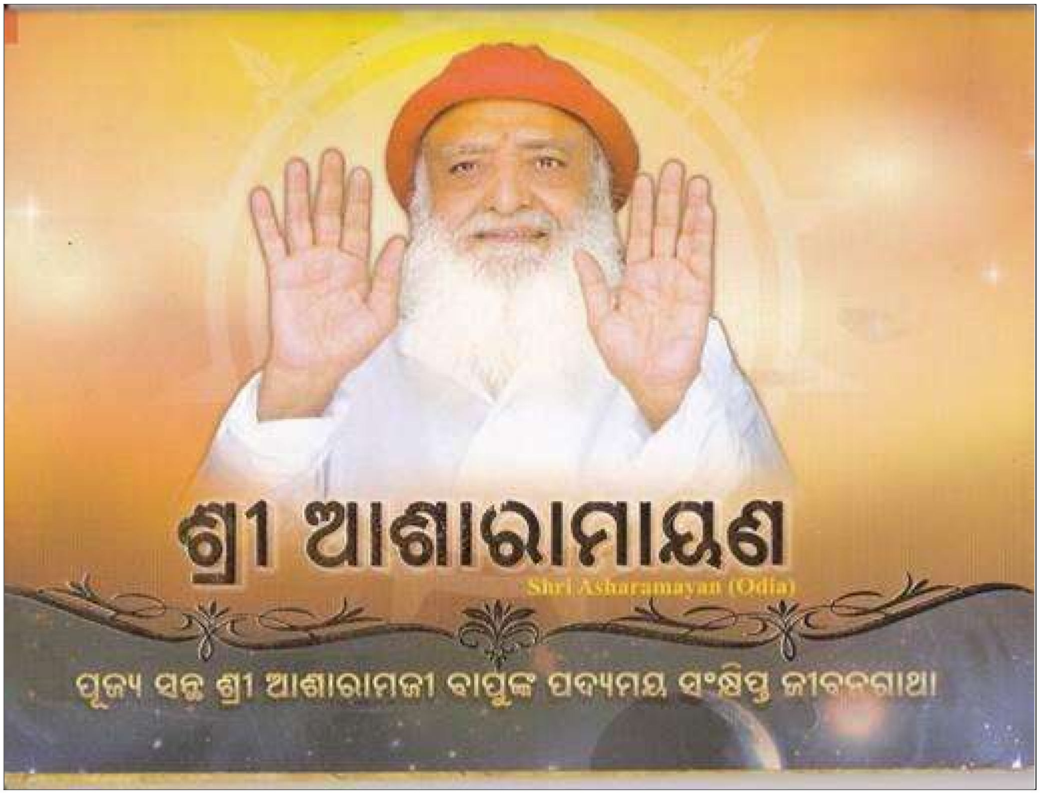

ଶ୍ରୀ ଆଶାରାମାୟଣ

ଗୁରୁ ଚରଣ ରଜ ଶୀଷ ଧରି, ହୃଦୟ ରୂପ ବିଚାର ।
ଶ୍ରୀ ଆଶାରାମାୟଣ କହୌଂ, ବେଦାଂତ କୋ ସାର ।।
ଧର୍ମ କାମାର୍ଥ ମୋକ୍ଷ ଦେ, ରୋଗ ଶୋକ ସଂହାର ।
ଭଜେ ଜୋ ଭକ୍ତି ଭାବ ସେ, ଶୀଘ୍ର ହୋ ବୋଡ଼ା ପାର ।।

ଭାରତ ସିଂଧୁ ନଦୀ ବଖାନୀ, ନବାବ ଜିଲେ ମେଂ ଗାଂବ ବେରାଣୀ ।
ରହତେ ଏକ ସେଠ ଗୁଣ ଖାନି, ନାମ ଥାଉମଲ ସିରୁମଲାନୀ ।।
ଆଜ୍ଞା ମେଂ ରହତୀ ମଂଗୀବା, ପତିପରାୟଣ ନାମ ମଂଗୀବା ।
ଚୈତ ବଦ ଛଃ ଉନ୍ନୀସ ଚୌରାନବେ, ଆସୂମଲ ଅବତରିତ ଆଂଗନେ ।
ମାଂ ମନ ମେଂ ଉମଡା ସୁଖ ସାଗର,ଦ୍ୱାର ପେ ଆୟା ଏକ ସ୍ୟୋଦାଗର।
ଲାୟା ଏକ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଝୁଲା, ଦେଖ ପିତା ମନ ର୍ହଷ ସେ ଫୁଲା ।।
ସଭୀ ଚକିତ ଈଶ୍ୱର କୀ ମାୟା, ଉଚିତ୍ ସମୟ ପର କୈସେ ଆୟା ।
ଈଶ୍ୱର କୀ ୟେ ଲୀଲା ଭାରୀ, ବାଲକ ହୈ କୋଇ ଚମତ୍କାରି ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ସଂତ ସେବା ଔ ଶ୍ରୁତି ଶ୍ରବଣ, ମାତ ପିତା ଉପକାରୀ ।
ଧର୍ମ ପୁରୂଷ ଜନ୍ମା କୋଇ, ପୁଣ୍ୟୋ କା ଫଲ ଭାରୀ ।।

ସୂରତ ଥୀ ବାଲକ କୀ ସଲୋନୀ, ଆତେ ହୀ କର ଦି ଅନହୋନୀ ।
ସମାଜ ମେଂ ଥୀ ମାନ୍ୟତା ଜୈସୀ, ପ୍ରଚଲିତ ଏକ କହାବତ ଐସି ।।
ତୀନ ବହନ କେ ବାଦ ଜୋ ଆତା, ପୁତ୍ର ବହ ତ୍ରେଖଣ କହଲାତା ।
ହୋତା ଅଶୁଭ ଅମଂଗଲକାରୀ, ଦରିଦ୍ରତା ଲାତା ହେ ଭାରୀ ।।
ବିପରୀତ କିନ୍ତୁ ଦିୟା ଦିଖାଇ , ଘର ମେଂ ଜୈସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆୟୀ ।
ତିରଲୋକୀ କା ଆସନ ଡୋଲା, କୁବେର ନେ ଭଂଡାର ହି ଖୋଲା ।
ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଔର ବଢାୟୀ, ସବକେ ମନ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଛାଇ ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ତେଜୋମୟ ବାଲକ ବଢ଼ା, ଆନନ୍ଦ ବଢା ଅପାର ।
ଶୀଲ ଶାନ୍ତି କା ଆତ୍ମଧନ, କରନେ ଲଗା ବିସ୍ତାର ।।

ଏକ ଦିନା ଥାଉମଲ ଦ୍ୱାରେ, କୂଲଗୁରୁ ପର୍ଶୁରାମ ପଧାରେ ।
ଜ୍ୟୁଂ ହି ବେ ବାଲକ କୋ ନିହାରେ, ଅନାୟାସ ହିଁ ସହସା ପୁକାରେ ।।
ୟହ ନଂହି ବାଲକ ସାଧାରଣ, ଦୈବୀ ଲକ୍ଷଣ ତେଜ ହୈ କାରଣ ।
ନେତ୍ରୋଂ ମେଂ ହେ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଲକ୍ଷଣ, ଇସକେ କାର୍ଯ୍ୟ ବଡେ ବିଲକ୍ଷଣ ।।
ୟହ ତୋ ମହାନ ସଂତ ବନେଗା, ଲୋଗୋଂ କା ଉଦ୍ଧାର କରେଗା ।
ସୁନୀ ଗୁରୁ କି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ, ଗଦଗଦ ହୋ ଗୟେ ସିରୂମଲାନୀ ।
ମାତା ନେ ଭୀ ମାଥା ଚୂମା, ହର କୋଇ ଲେକର କେ ଘୂମା ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ଜ୍ଞାନୀ ବୈରାଗୀ ପୂର୍ବ କା, ତେରେ ଘର ମେଂ ଆୟ ।
ଜନ୍ମ ଲିୟା ହେ ୟୋଗୀ ନେ, ପୁତ୍ର ତେରା କହଲାୟ ।।
ପାବନ ତେରା କୁଲ ହୁଆ, ଜନନୀ କୋଖ କ୍ରୁତାର୍ଥ ।
ନାମ ଅମର ତେରା ହୁଆ, ପୁର୍ଣ ଚାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ।।

ସୈଂତାଲୀସ ମେଂ ଦେଶ ବିଭାଜନ, ସିଂଧ ମେଂ ଛୋଡା ଭୂ ପଶୁ ଔ ଧନ।
ଭାରତ ଅହମଦାବାଦ ମେଂ ଆୟେ, ମଣିନଗର ମେଂ ଶିକ୍ଷା ପାୟେ ।।
ବଡ଼ି ବିଲକ୍ଷଣ ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି, ଆସୁମଲ କି ଆଶୁ ୟୁକ୍ତି ।
ତୀବ୍ର ବୁଦ୍ଧି ଏକାଗ୍ର ନମ୍ରତା, ତ୍ୱରୀତ କାର୍ଯ୍ୟ ଔ ସହନଶୀଲତା ।।
ଆସୁମଲ ପ୍ରଶନ୍ନମୁଖ ରହତେ, ଶିକ୍ଷକ ହଂସମୁଖଭାଇ କହତେ ।
ଦେ ଦେ ମକ୍ଖନ ମିଶ୍ରୀ କୁଜା, ମାଂ ନେ ସିଖାୟା ଧ୍ୟାନ ଔ ପୂଜା ।।
ଧ୍ୟାନ କା ସ୍ୱାଦ ଲଗା ତବ ଐସେ, ରହେ ନ ମଛଲୀ ଜଲ ବିନ ଜୈସେ ।
ହୁଏ ବ୍ରହ୍ମ ବିଦ୍ୟା ସେ ୟୁକ୍ତ ବେ, ବହୀ ହୈ ବିଦ୍ୟା ୟା ବିମୁକ୍ତୟେ ।

ବହୁତ ଦେର ତକ ପୈର ଦବାତେ, ଭରେ କଂଠ ପିତୁ ଆଶିଷ ପାତେ ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ
ପୁତ୍ର ତୁହ୍ମାରା ଜଗତ ମେଂ, ସଦା ରହେଗା ନାମ ।
ଲୋଗୋଂ କେ ତୁମସେ ସଦା, ପୂରଣ ହୋଂଗେ କାମ ।।
ସିର ସେ ହଟୀ ପିତା କି ଛାୟା, ତବ ମାୟା ନେ ଜାଲ ଫୈଲାୟା ।
ବଡେ ଭାଇ କା ହୁଆ କୁଶାସନ, ବ୍ୟର୍ଥ ହୁଏ ମାଂ କେ ଆଶ୍ୱାସନ ।।
ଗୟେ ସିଦ୍ଧପୁର ସାଧନା କରନେ, କୃଷ୍ଣ କେ ଆଗେ ବହାୟେ ଝରନେ ।
ସେବକ ସଖା ଭାବ ସେ ଭିଜେ, ଗୋବିଂଦ ମାଧବ ତବ ହେଁ ରୀଝେ ।
ଏକ ଦିନା ଏକ ମାଈ ଆଈ, ବୋଲି ହେ ଭଗବନ ସୁଖଦାୟୀ ।।
ପଡେ ପୁତ୍ର ଦୁଃଖ ମୁଝେ ଝେଲନେ, ଖୁନ କେସ ଦୋ ବେଟେ ଜେଲ ମେଂ।।
ବୋଲେ ଆସୁ ସୁଖ ପାବେଂଗେ, ର୍ନିଦୋଷ ଛୁଟ ଜଲ୍ଦୀ ଆବେଂଗେ ।
ବେଟେ ଘର ଆଏ ମାଂ ଭାଗୀ, ଆସୁମଲ କେ ପାବୋଂ ଲାଗି ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ
ଆସୁମଲ କା ପୁଷ୍ଟ ହୁଆ, ଆଲୌକିକ ପ୍ରଭାବ ।
ବାକସିଦ୍ଧି କି ଶକ୍ତି କା, ହୋ ଗୟା ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ।।
ବରସ ସିଦ୍ଧପୁର ତୀନ ବିତାୟେ, ଲୌଟ ଅହମଦାବାଦ ମେଂ ଆୟେ ।
କରନେ ଲଗୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନର୍ତନ, କିୟା ଭାଇ କା ଦିଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।।
ସିନେମା ଉନ୍ହେ କଭି ନ ଭାୟେ, ବଲାତ୍ ଲେ ଗୟେ ରୋତେ ଆୟେ ।
ଜିସ ମାଂ ନେ ଥା ଧ୍ୟାନ ସିଖାୟା, ଉସକୋ ହି ଅବ ରୋନା ଆୟା ।।
ମାଂ କରନା ଚାହତି ଥି ଶାଦୀ, ଆସୁମଲ କା ମନ ବୈରାଗୀ ।
ଫିର ଭି ସବନେ ଶକ୍ତି ଲଗାଈ, ଜବରନ କରଦି ଉନକି ସଗାଈ ।।
ଶାଦୀ କୋ ଜବ ହୁଆ ଉନକା ମନ, ଆସୁମଲ କର ଗୟେ ପଲାୟନ ।
କରତ ଖୋଜ ମେଂ ନିକଲ ଗୟା ଦମ, ମିଲେ ଭରୁଚ ମେଂ ଅଶୋକ ଆଶ୍ରମ ।।
କଠିନାଈ ସେ ମିଲା ରାସ୍ତା, ପ୍ରତିଷ୍ଠା କା ଦିୟା ବାସ୍ତା ।
ଘର ମେଂ ଲାୟେ ଆଜମାୟେ ଗୁରୁ, ବାରାତ ଲେ ପହୁଂଚେ ଆଦିପୁର ।।
ବିବାହ ହୁଆ ପର ମନ ଦୃଢାୟା, ଭଗତ ନେ ପତ୍ନୀ କୋ ସମଝାୟା ।।
ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବହାର ତବ ହୋଗା, ଜବ ମୁଝେ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଗା ।
ସାଥ ରହେଂ ଜ୍ୟୁଂ ଆତ୍ମା କାୟା, ସାଥ ରହେ ବୈରାଗୀ ମାୟା ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ
ଅନଶ୍ୱର ହୁଁ ମେଂ ଜାନତା, ସତ ଚିତ ହୁଁ ଆନନ୍ଦ ।

ସ୍ଥିତି ମେଂ ଜିନେ ଲଗୁଂ, ହୋବେ ପରମାନଂଦ ।।
ମୁଲ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଧ୍ୟୟନ କେ ହେତୁ, ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ହେ ଏକ ହେତୁ ।
ସଂସ୍କୃତ କୀ ଶିକ୍ଷା ପାଇ, ଗତି ଔର ସାଧନା ବଢାଇ ।।
ଏକ ଶ୍ଲୋକ ହ୍ରୁଦୟ ମେଂ ପୈଠା, ବୈରାଗ୍ୟ ସୋୟା ଉଠ ବୈଠା ।
ଆଶା ଛୋଡ ନୈରାଶ୍ୟବଲମ୍ବିତ, ଉସକୀ ଶିକ୍ଷା ପୁର୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠିତ ।।
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ କୋ ସମଝାୟା, ଈଶପ୍ରାପ୍ତୀ କା ଧ୍ୟେୟ ବତାୟା ।
ଛୋଡ କେ ଘର ମେଂ ଅବ ଜାଉଂଗା, ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର ଲୌଟ ଆଉଂଗା ।।
କେଦାରନାଥ କେ ଦର୍ଶନ ପାୟେ, ଗୁରୁ ଖୋଜତ ପଗ ଆଗେ ବଢାୟେ ।
ଆୟେ କ୍ରୂଷ୍ଣ ଲୀଲାସ୍ଥଲୀ ମେଂ, ବ୍ରୁନ୍ଦାବନ କୀ କୁଂଜ ଗଲିନ ମେଂ ।
କ୍ରୁଷ୍ଣ ନେ ମନ ମେଂ ଐସା ଢାଲା, ଜା ପହୁଂଚେ ନୈନିତାଲା ।।
ବହାଂ ଥେ ଶ୍ରୋତ୍ରିୟ ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠିତ, ସ୍ୱାମୀ ଲୀଲାଶାହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।
ଭୀତର ତରଳ ଥେ ବାହର କଠୋରା, ନିର୍ବିକଲ୍ପ ଜ୍ୟୁଂ କାଗଜ କୋରା ।
ପୁର୍ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରମ ଉପକାରୀ, ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ଥିତ ଆତ୍ମସାକ୍ଷାତ୍କାରୀ ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ
ଈଶକ୍ରୁପା ବିନ ଗୁରୁ ନଂହି, ଗୁରୁ ବିନା ନଂହି ଜ୍ଞାନ ।
ଜ୍ଞାନ ବିନା ଆତ୍ମା ନଂହି, ଗାବ ହିଁ ବେଦ ପୁରାନ ।
ଜାନନେ କୋ ସାଧକ କି କୋଟି, ସତ୍ତର ଦିନ ତକ ହୁଇ କସୌଟି ।
କଂଚନ କୋ ଅଗ୍ନୀ ମେଂ ତପାୟା, ଗୁରୁ ନେ ଆସୁମଲ ବୁଲବାୟା ।।
କହା ଗ୍ରୁହସ୍ଥ ହୋ କର୍ମ ହିଁ କରନା, ଧ୍ୟାନ ଭଜନ ଘର ପର ହିଁ କରନା ।
ଆଜ୍ଞା ମାନୀ ଘର ପର ଆୟେ, ପକ୍ଷ ମେଂ ମୋଟି କୋରଲ ଧାୟେ ।।
ନର୍ମଦା ତଟ ପର ଧ୍ୟାନ ଲଗାୟେ, ଲାଲଜୀ ମହାରାଜ ଅତି ହରଷାୟେ ।
ଭଗବତ ପ୍ରିତି ଦେଖ ମନ ଭାୟେ, ଦତ୍ତ କୁଟୀର ମେଂ ସାଦର ଲାୟେ ।।
ଉମଡା ପ୍ରଭୁ ପ୍ରେମ କା ଚସକା, ଅନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିସ ଦିବସ କା ।
ମରେ ଛଃ ଶତ୍ରୁ ସ୍ଥିତି ପାଇ, ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠତା ସହଜ ସମାୟୀ ।।
ଶୁଭାଶୁଭ ସମ ରୋନା ଗାନା, ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଠଂଡ ମାନ ଔ୍ୟା ଅପମାନା ।
ତ୍ରୁପ୍ତ ହୋ ଖାନା ଭୁଖ ଅରୁ ପ୍ୟାସ, ମହଲ ଔ୍ୟା କୁଟୀୟା ଆସନିରାସ ।
ଭକ୍ତିୟୋଗ ଜ୍ଞାନ ଅଭ୍ୟାସୀ, ହୁଏ ସମାନ ମଗହର ଔ୍ୟା କାସୀ ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ
ଭାବ ହି କାରଣ ଈଶ ହୈ, ନ ସ୍ୱର୍ଣ କାଠ ପାଷାଣ ।
ସତ ଚିତ ଆନନ୍ଦ ରୁପ ହୈ, ବ୍ୟାପକ ହୈ ଭଗବାନ ।।

ବ୍ରହ୍ମେଶାନ ଜର୍ନାଦନ, ସାରଦ ସେସ ଗଣେଶ ।
ନିରାକାର ସାକାର ହୈ, ହୈ ସର୍ବତ୍ର ଭବେଶ ।।

ହୁଏ ଆସୁମଲ ବ୍ରହ୍ମାଭ୍ୟାସୀ, ଜନ୍ମ ଅନେକୋଂ ଲାଗେ ବାସୀ ।
ଦୁର ହୋ ଗଇ ଆଧୀ ବ୍ୟାଧୀ, ସିଦ୍ଧ ହୋ ଗଇ ସହଜ ସମାଧୀ ।।
ଇକ ରାତ ନଦୀ ତଟ ମନ ଆର୍କଷା, ଆୟୀ ଜୋର ସେ ଆଂଧୀ ର୍ବଷା ।
ବଂଦ ମକାନ ବରାମଦା ଖାଲୀ, ବୈଠେ ବହୀଂ ସମାଧୀ ଲଗା ଲୀ ।।
ଦେଖା କିସିନେ ସୋଚା ଡାକୁ, ଲାଗେ ଲାଠୀ ଭାଲା ଚାକୁ ।
ଦେୌଡେ ଚିଖେ ସୋର ମଚ ଗୟା, ଟୁଟୀ ସମାଧୀ ଧ୍ୟାନ ଖିଂଚ ଗୟା ।।
ସାଧକ ଉଠା ଥେ ବିଖରେ କେଶା, ରାଗ ଦ୍ୱେଷ ନା କିଂଚିତ ଲେଶା ।
ସରଳ ଲୋଗୋଂ ନେ ସାଧୁ ମାନା, ହତ୍ୟାରୋଂ ନେ କାଲ ହିଁ ଜାନା ।।
ଭୈରବ ଦେଖ ଦୁଷ୍ଟ ଘବରାୟେ, ପହଲବାନ ଜ୍ୟୁଂ ମଲ୍ଲ ହୀ ପାୟେ ।
କାମୀଜନୋଂ ନେ ଆଶିକ ମାନା, ସାଧୁଜନ କିନ୍ହେ ପରନାମା ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ଏକ ଦ୍ରୁଷ୍ଟି ଦେଖେ ସଭୀ, ଚଲେ ଶାନ୍ତ ଗଂଭୀର ।
ସଶସ୍ତ୍ରୋଂ କୀ ଭୀଡ କୋ, ସହଜ ଗୟେ ବେ ଚୀର ।।

ମାତା ଆୟୀ ଧର୍ମ କି ସେବୀ, ସାଥ ମେଂ ପତ୍ନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ।
ଦୋନୋ ଫୁଟ ଫୁଟ କେ ରୋୟୀ, ରୂଦନ ଦେଖ କରୁଣା ଭି ରୋଇ ।।
ସଂତ ଲାଲଜୀ ହ୍ରୁଦୟ ପସୀଜା, ହର ଦର୍ଶକ ଆଂସୁ ମେଂ ଭୀଜା ।
କହା ସଭୀନେ ଆପ ଜାଇୟୋ, ଆସୁମଲ ବୋଲେ କି ଭାଇୟୋଂ ।।
ଚାଲୀସ ଦିବସ ହୁଆ ନ ପୁରା, ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେ ମେରା ଅଧୁରା ।
ଆସୂମଲ କି ତୀବ୍ର ତିତିକ୍ଷା, ମାଂ ପତ୍ନୀ ନେ କି ପରତୀକ୍ଷା ।।
ଜିସ ଦିନ ଗାଂବ ସେ ହୁଇ ବିଦାଇ, ଜାର ଜାର ରୋୟେ ଲୋଗ-ଲୁଗାଇ ।
ଅହମଦାବାଦ କୋ ହୁଏ ରବାନା, ମିୟାଂଗାଂବ ସେ କିୟା ପୟାନା ।।
ମୁଂବାଇ ଗୟେ ଗୁରୁ କି ଚାହ, ମିଲେ ବଂହି ପେ ଲୀଲାଶାହ ।
ପରମ ପିତା ନେ ପୁତ୍ର କୋ ଦେଖା, ସୁର୍ଯ୍ୟ ନେ ଘଟଜଲ ମେଂ ପେଖା ।।
ଘଟକ ତୋଡ ଜଲ ଜଲ ମେଂ ମିଲାୟା, ଜଲ ପ୍ରକାଶ ଆକାଶ ସମାୟା ।
ନିଜ ସ୍ୱରୁପ କା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ରୁଢାୟା, ଢାଇ ଦିବସ ବ୍ରହ୍ମାନଂଦ ଛାୟା ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ଆସୋଜ ସୁଦ ଦୋ ଦିବସ, ସଂବତ୍ ବୀସ ଇକ୍କୀସ ।
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଢାଇ ବଜେ, ମିଲା ଈସ ସେ ଈସ ।।

ଦେହ ସଭୀ ମିଥ୍ୟା ହୁଇ, ଜଗତ ହୁଆ ନିସ୍ସାର ।
ହୁଆ ଆତ୍ମା ସେ ତଭୀ, ଅପନା ସାକ୍ଷାତକାର ।।
ପରମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୁରୁଷ ଦର୍ଶାୟା, ଜୀବ ଗୟା ଔର ଶିବ କୋ ପାୟା ।
ଜାନ ଲିୟା ହୁଂ ଶାଂନ୍ତ ନିରଂଜନ, ଲାଗୁ ମୁଝେ ନ କୋଇ ବଂଧନ ।।
ୟହ ଜଗତ ସାରା ହୈ ନଶ୍ୱର, ମେଂ ହୁଁ ଶାଶ୍ୱତ ଏକ ଅନଶ୍ୱର ।
ନୟନ ହୈ ଦୋ ପର ଦ୍ରୁଷ୍ଟି ଏକ ହୈ, ଲଘୁ ଗୁରୁ ମେଂ ବହି ଏକ ହୈ ।।
ସର୍ବତ୍ର ଏକ କିସେ ବତଲାୟେ, ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତ କଂହା ଆୟେ ଜାୟେ ।
ଅନଂତ ଶକ୍ତି ବାଲା ଅବିନିଶୀ, ରିଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି ଉସକୀ ଦାସୀ ।
ୟଦି ବହ ସଂକଳ୍ପ ଚଲାୟେ, ମୁର୍ଦା ଭୀ ଜୀବିତ ହୋ ଜାୟେ ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ
ବ୍ରାହ୍ମୀ ସ୍ଥିତି ପ୍ରାପ୍ତ କର, କାର୍ଯ୍ୟ ରହେ ନ ଶେଷ ।
ମୋହ କଭି ନ ଠଗ ସକେ, ଇଛା ନଂହି ଲବଲେଶ ।।
ପୁର୍ଣ ଗୁରୁ କ୍ରିପା ମିଲୀ, ପୁର୍ଣ ଗୁରୁ କା ଜ୍ଞାନ ।
ଆସୁମଲ ସେ ହୋ ଗୟେ, ସାଁଇଁ ଆଶାରାମ ।।
ଜାଗ୍ରତ ସ୍ୱପ୍ନ ସୁଷୁପ୍ତି ଚେତେ, ବ୍ରହ୍ମାନଂଦ କା ଆନଂଦ ଲେତେ ।
ଖାତେ ପିତେ ମୌନ ୟା କହତେ, ବ୍ରହ୍ମାନଂଦ ମସ୍ତି ମେଂ ରହତେ ।।
ରହୋ ଗ୍ରୁହସ୍ଥ ଗୁରୁ କା ଆଦେଶ, ଗ୍ରୁହସ୍ଥ ସାଧୁ କରୋ ଉପଦେଶ ।
କିୟେ ଗୁରୁ ନେ ବାରେ ନ୍ୟାରେ, ଗୁଜରାଟ ଡୀସା ଗାଂବ ପଧାରେ ।।
ମ୍ରୁତ ଗାୟ ଦିୟା ଜୀବନ ଦାନା, ତବ ସେ ଲୋଗୋଂ ନେ ପହଚାନା ।
ଦ୍ୱାର ପେ କହତେ ନାରାୟଣ ହରି, ଲେନେ ଜାତେ କଭୀ ମଧୁକରୀ ।।
ତବ ସେ ବୈ ସତସଂଗ ସୁନାତେ, ସଭୀ ଆରତୀ ଶାନ୍ତି ପାତେ ।
ଜୋ ଆୟା ଉଦ୍ଧାର କର ଦିୟା, ଭକ୍ତ କା ବେଡା ପାର କର ଦିୟା ।
କିତନେ ମରଣାସନ୍ନ ଜିଲାୟେ, ବ୍ୟସନ ମାଂସ ଔର ମଦ୍ୟ ଛୁଡାୟେ ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ
ଏକ ଦିନ ମନ ଉକତା ଗୟା, କିୟା ଡୀସା ସେ କୁଚ ।
ଆୟୀ ମୌଜ ଫକୀର କି, ଦିୟା ଝୋଂପଡା ଫୁଂକ ।।
ବେ ନାରେଶ୍ୱର ଧାମ ପଧାରେ, ଜା ପହୁଂଚେ ନର୍ମଦା କିନାରେ ।
ମୀଲୋଂ ପିଛେ ଛୋଡା ମଂଦର, ଗୟେ ଘୋର ଜଂଗଲ କେ ଅଂଦର ।।
ଘନେ ବ୍ରୁକ୍ଷ ତଲେ ପଥ୍ଥର ପର, ବୈଠେ ଧାନ ନିରଂଜନ କା ଧର ।
ରାତ ଗଇ ପ୍ରଭାତ ହୋ ଆଇ, ବାଲ ରବି ନେ ସୁରତ ଦିଖାୟୀ ।।

ପ୍ରାତଃ ପକ୍ଷୀ କୋୟଲ କୁକଂତା, ଛୁଟା ଧାନ ଉଠେ ତବ ସଂତା ।
ପ୍ରାତଃବିଦ୍ଧି ନିବ୍ରୁତ ହୋ ଆୟେ, ତବ ଆଭାସ କ୍ଷୁଧା କା ପାୟେ ।
ସୋଚା ମେଂ ନ କହିଂ ଜାଉଂଗା, ୟହିଂ ବୈଠ କର ଅବ ଖାଉଂଗା ।।
ଜିସକୋ ଗରଜ ହୋଗୀ ଆୟେଗା, ସ୍ରୁଷ୍ଟିକର୍ତା ଖୁଦ ଲାୟେଗା ।।
ଜ୍ୟୁଂ ହୀ ମନ ବିଚାର ବେ ଲାୟେ, ତ୍ୟୁଂ ହୀ ଦୋ କିସାନ ବହାଂ ଆୟେ ।
ଦୋନୋଂ ସିର ପର ବାଁଧେ ସାଫା, ଖାଦ୍ୟ-ପେୟ ଲିୟେ ଦୋନୋଂ ହାଥା ।।
ବୋଲେ ଜୀବନ ସଫଲ ହୈ ଆଜ, ଅର୍ଘ୍ୟ ସ୍ୱୀକାରୋ ମହାରାଜ ।
ବୋଲେ ସଂତ ଅ୍ୟୋର ପୈ ଜାଓ, ଦୋ ହୈ ତୁହ୍ମାରା ଉସେ ଖ୍ିଲାୟୋ ।।
ବୋଲେ କିସାନ ଆପକୋ ଦେଖା, ସ୍ୱପ୍ନ ମେଂ ମାର୍ଗ ରାତ କୋ ଦେଖା ।
ହମାରା ନ କୋଇ ସଂତ ହୈ ଦୁଜା, ଆଓ ଗାଂବ କରେଂ ତୁହ୍ମରି ପୁଜା ।।
ଆସାରାମଜୀ ମନ ମେଂ ଧାରେ, ନିରାକାର ଆଧାର ହମାରେ ।
ପିୟା ପେୟ ଥୋଡା ଫଲ ଖାୟା, ନଦୀ କିନାରେ ଯୋଗୀ ଧାୟା ।।
ଏକ ଦିନ ସାବରମତୀ ତଟ ଆୟେ, ଋଷି-ଭୁମି କେ ସ୍ୱଦଂନ ପାୟେ ।
ବନ ଗୟା ମୋକ୍ଷ କୁଟୀର ବଂହା ପର, ତୀରଥ ବନା ସଂତ କୋ ପାକର ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ଅହମଦାବାଦ ଗୁଜରାଟ ମେଂ, ହୈ ମୋଟେରା ଗ୍ରାମ ।
ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ ଶ୍ରୀ ସଂତ କା, ୟହୀଂ ହୈ ପାବନ ଧାମ ।।
ଆତ୍ମାନଂଦ ମେଂ ମସ୍ତ ହେଂ, କରେଂ ବେଦାଂତୀ ଖେଲ ।
ଭକ୍ତି ୟୋଗ ଅ୍ୟୋର ଜ୍ଞାନ କା, ସଦଗୁରୁ କରତେ ମେଲ ।।
ସାଧ୍ିକାଓଂ କା ଅଲଗ, ଆଶ୍ରମ ନାରୀ ଉତ୍ଥାନ ।
ନାରୀ ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରୁତ ସଦା, ଜିସକା ନହିଁ ବୟାନ ।।

ବଟବ୍ରୁକ୍ଷ ପର ଡାଲୀ ଦ୍ରୁଷ୍ଟି, କର ଦୀ ଅପନୀ କ୍ରୁପା କି ବ୍ରୁଷ୍ଟି ।
ପରିକ୍ରମା ଇସକୀ ଜୋ କରତେ, ମନୋକାମନା କାରଜ ଫଲତେ ।।
ଗୁରୁଦର ପର ହୈ ସବକୁଛ ମିଲତା, ଶ୍ରଦ୍ଧା ସେ ଜୀବନ ହୈ ଖ୍ିଲତା ।।
ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ କୀ ମହିମା ଭାରୀ, ଶରଣ ପଡେ ଇନକୀ ବଲିହାରୀ ।।
ଗେ୍ୟସ କାଂଡ ବିକରାଲ ଘଟା ଜବ, କାଁପ ଉଠା ଭୋପାଲ ନଗର ତବ ।
ଜହରୀ ଗେ୍ୟସ କୀ ଫୈଲୀ ହବାଏଁ, ହଜାରୋଂ ନେ ପ୍ରାଣ ଗଁବାଏ ।।
ଆସାରାମଜୀ କେ ଜୋ ସାଧକ, ବଚେ ସଭୀ ସଦଗୁରୁ ଥେ ରକ୍ଷକ ।
ଗୁରୁମଂତ୍ର ଜୋ ନିଶଦିନ ଜପତେ, ବେ ନ ଅକାଲ ମୃତ୍ୟୁ ସେ ମରତେ ।।
କହର ସୁନାମୀ ନେ ହୋ ଢାୟା, ବାଢ ଅକାଲ ଭୁକମ୍ପ ହୋ ଆୟା ।

ଜବ ଭୀ କୋଇ ଆପଦା ଆଇ, ଗୁରୁବର ନେ ସେବା ପହୁଁଚାୟୀ ।।
ଆଶାୟୋଂ କେ ରାମ ହମାରେ, କହଲାତେ ହେଂ 'ବାପୁ' ପ୍ୟାରେ ।
ବାପୁ ହେଁ ୟୋଗୀ ବ୍ରହ୍ମବେତା, କ୍ରୁପାଭିଲାଷୀ ଜନ ଗଣ ନେତା ।।
ଅଟଲଜୀ ନେ ଜବ ଆଶୀଷ ପାୟା, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ଶୋଭାୟା ।
ବିପତକାଳ ମେଂ ଅର୍ଜୀ ଲଗାଇ, ସଓ୍ୱା ପୂର୍ଣ କାଳ ତକ ପାୟୀ ।।
ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲିମ ସିକ୍ଖ ଇସାଇ, ବାପୁ ଚାହେଁ ସବକୀ ଭଲାଇ ।
କିତନୋଂ କୋ ସମ୍ରାର୍ଗ ଦିଖାୟା, ପ୍ରଭୁପ୍ରେମ ଆଂନଦ ବରସାୟା ।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ଗୁରୁ ନିଂଦକ କେ ସଂଗ ସେ, ହୋତା ସତ୍ୟାନାଶ ।
ଗୁରୁନିଂଦା ଦୋ କରୈ ସୁନୈ, ପଡେ ବୋ ୟମ କୀ ଫାଂସ ।।
ଗୁରୁଆଜ୍ଞା ପାଲନ କରେ, ଅନ୍ୟ ଭାବନା ତ୍ୟାଗ ।
ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ କା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହେ, ଶିଷ୍ୟ ବହୀ ବଡଭାଗ ।।

ଗୁରମଂତ୍ର ଜପତା ରହେ, କରତା ଜୋ ନିତ ଧ୍ୟାନ ।
ଗୁରସେବା ମେଂ ଲଗା ରହେ, ନିଶ୍ଚିତ ହୋ କଲ୍ୟାଣ ।।
ଘଟନା ହେ ଗୋଧରା କୀ ନ୍ୟାରୀ, ଦୁନିୟା ମେଂ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୁଇ ଭାରୀ ।
ଆଶାରାମଜୀ କା ହେଲିକପ୍ଟର, ଗିରା ଗୋଧରା କି ଧରତୀ ପର ।।
ପୁର୍ଜେ ଚକନାଚୁର ହୋ ଗୟେ, ଔର ଗଗନ ମେଂ ଦୁର ଉଡ ଗୟେ ।
ହଜାରୋଂ କୀ ଭୀଡ ଥୀ ଆୟୀ, ଫିର ଭୀ କିସିକୋ ଖରୋଂଚ ନ ଆୟୀ ।।
ଶ୍ୱେତ ଇଂଧନ କୀ ଫୁଟୀ ଟଂକୀ, ଲଗୀ ଆଗ ବୁଝ ଗଇ ସ୍ୱୟଂ ହୀ ।
ହାଦସା ଜବ ଭୀ ଐସା ହୁଆ ହୈ, ନ କୋଉ ଜୀବିତ ସ୍ୱସ୍ଥ ବଚା ହୈ ।।
ବାପୁ ତୁରତ ପଂଡାଲ ପଧାରେ, କିୟା ନ୍ରୁତ୍ୟ ହର୍ଷିତ ହୁଏ ସାରେ ।
ଚମତ୍କାର ଥା ଅଜବ ଆନୋଖା, ଦୁନିୟା ନେ ଘର ବୈଠେ ଦେଖା ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ଲୋଗୋଂ ନେ ୟଶଗାନ କିୟା, ଲଖ-ଲଖ କିୟା ବଖାନ ।
ଦସ ସେକେଂଡ କା ହାଦସା, ଚମତ୍କାର ୟେ ମହାନ ।।
ମହାକାଲ କୋ କାଲ ନେ, ଶତ ଶତ କିୟା ପ୍ରଣାମ ।
ସର୍ବସର୍ମଥ ହେଁ ସଦଗୁରୁ, ସମରଥ ହୈ ପ୍ରଭୁନାମ ।।

ବାଲକ ବ୍ରୁଦ୍ଧ ଔର ନରନାରୀ, ସଭୀ ପ୍ରେରଣା ପାୟେଂ ଭାରୀ ।
ଏକ ବାର ଜୋ ଦର୍ଶନ ପାୟେ, ଶାନ୍ତି କା ଅନୁଭବ ହୋ ଜାୟେ ।।
ନିତ୍ୟ ବିବିଧ ପ୍ରୟୋଗ କରାୟେଂ, ନାଦାନୁସଂଧାନ ବତାୟେଂ ।

ନାଭି ସେ ବେ ଓମ୍ କହଲାୟେଂ, ହ୍ରୁଦୟ ସେ ବେ ରାମ କହଲାୟେଂ ।।
ସାମାନ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଜୋ ଲଗାୟେଂ, ଉନ୍ହେ ବେ ଗହରେ ମେଂ ଲେ ଜାୟେଂ ।
ସବକୋ ନିର୍ଭୟ ୟୋଗ ସିଖାୟେଂ, ସବକା ଆତ୍ମଉତ୍ଥାନ କରାୟେଂ ।।
ଲାଖୋଂ କେ ହୈଂ ରୋଗ ମିଟାୟେ, ଶୋକ କରୋଡୋଂ କେ ହୈଂ ଛୁଡାୟେ ।
ଅମ୍ରୁତମୟ ପ୍ରସାଦ ଜବ ଦେତେ, ଭକ୍ତ କା ରୋଗ ଶୋକ ହର ଲେତେ ।।
ଜିସନେ ନାମ କା ଦାନ ଲିୟା ହୈ, ଗୁରୁ ଅମ୍ରୁତ କା ପାନ କିୟା ହୈ ।
ଉନକା ୟୋଗ କ୍ଷେମ ବେ ରଖତେ, ବେ ନ ତୀନ ତାପୋଂ ସେ ତପତେ ।।
ଧର୍ମ କାମାର୍ଥ ମୋକ୍ଷ ବେ ପାତେ, ଆପଦ ରୋଗୋଂ ସେ ବଚ ଜାତେ ।
ସଭୀ ଶିଷ୍ୟ ରକ୍ଷା ହୈଂ ପାତେ, ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତ ସଦଗୁରୁ ବଚାତେ ।।
ସଚମୁଚ ଗୁରୁ ହେଁ ଦୀନଦୟାଲ, ସହଜ ହି କର ଦେତେ ହେଁ ନିହାଲ ।
ବେ ଚାହତେ ସବ ଝୋଲୀ ଭରଲେଂ, ନିଜ ଆତ୍ମା କା ଦର୍ଶନ କର ଲେଂ ।।
ଏକ ସୋ ଆଠ ଜୋ ପାଠ କରେଂଗେ, ଉନକେ ସାରେ କାଜ ସରେଂଗେ ।
ରହେଂ ନ ଚିଂତା ଦୁଃଖ ନିରାଶା, ହୋଂଗୀ ପୁର୍ଣ ସଭୀ ଅଭିଲାଷା ।।
ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ ହରି ଓଁ

ବରାଭୟଦାତା ସଦଗୁରୁ, ପରମ ହି ଭକ୍ତ କ୍ରୁପାଲ ।
ନିଶ୍ଚଲ ପ୍ରେମ ସେ ଜୋ ଭଜେ, ସାଁଈଁ କରେଂ ନିହାଲ ।।
ମନ ମେଂ ନାମ ତେରା ରହେ, ମୁଖ ପେ ରହେ ସୁଗୀତ ।
ହମକୋ ଇତନା ଦୀଜିୟେ, ରହେ ଚରଣ ମେଂ ପ୍ରୀତ ।।